

Pokrywanie dobrowolnych składek ubezpieczeniowych nie stanowi niezbędnej potrzeby życiowej i nie uzasadnia przyznania stronie specjalnego zasiłku celowego (art. 41 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej).

Decyzją prezydenta miasta, stronie odmówiono przyznania pomocy w postaci zasiłku celowego w wysokości 500 zł w miesiącu kwietniu na miesięczną składkę ubezpieczeniową na ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków i działań osób trzecich.

W uzasadnieniu wskazano m.in., że strona prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe, jest osobą niepełnosprawną. Na dochód składały się kwoty: zasiłek stały (504,06 zł) oraz dodatek mieszkaniowy (281,11 zł). Łączny dochód przekroczył ustawowe kryterium dochodowe wynoszące dla gospodarstwa jednoosobowego 776 zł. Strona nie spełnia więc wszystkich kryteriów przyznania pomocy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła strona, nie godząc się z rozstrzygnięciem. Wskazała, że zasiłek należy się. Zwrócono uwagę na trudną sytuację życiową, zdrowotną, finansową i brak zrozumienia ze strony pracowników socjalnych. Duże koszty życia powodują niemożność pokrycia podstawowych wydatków. Skarżący wskazał, że odmowa przyznania zasiłku pozbawia go prawa do podstawowej egzystencji. Jest obrazą wymierzoną w niego przez pracowników socjalnych.

Artykuł 39 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej (w brzmieniu odpowiednim do czasu prowadzenia postępowania administracyjnego) stanowi, że w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej może być przyznany zasiłek celowy. Ust. 2 tego przepisu wskazuje, że zasiłek celowy może być przyznany w szczególności na pokrycie części lub całości kosztów zakupu żywności, leków i leczenia, ogrzewania, w tym opału, odzieży, niezbędnych przedmiotów użytku domowego, drobnych remontów i napraw w mieszkaniu, a także kosztów pogrzebu.

Kryterium dochodowe określone zostało przy tym dla osoby samotnie gospodarującej na kwotę 776 zł. Kwota ta została przez skarżącego przekroczona. Otrzymuje już bowiem w ramach pomocy inne świadczenia socjalne. Przez to nie spełnia przesłanek przyznania mu zasiłku celowego.

Organy rozważyły również możliwość przyznania stronie specjalnego zasiłku celowego (art. 41 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej). Uznały zasadnie, że pokrywanie dobrowolnych składek ubezpieczeniowych nie stanowi niezbędnej potrzeby życiowej.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 17 listopada 2023 r., sygn. II SA/Gl 1243/23

Źródło: [CBOSA](#)